

Arrest

nr. 125 867 van 20 juni 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 19 december 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten van 28 november 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. DRIESEN, die *loco* advocaat J. DE LIEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDI, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij dient op 5 juni 2012 een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in.

1.2. Op 28 november 2012 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing.

1.3. Het arrest nr. 101 636 van 25 april 2013 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarbij de bestreden beslissing vernietigd werd, werd bij arrest nr. 226.183 van 23 januari 2014 van de Raad van State gecasseerd. Het beroep wordt thans behandeld door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen door een anderssamengestelde kamer.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Op 2 mei 2014 heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een schrijven ontvangen van de verwerende partij waaruit blijkt dat verzoekende partij vrijwillig teruggekeerd is naar haar land van herkomst. Voormeld schrijven luidt : « *Uit informatie van IOM blijkt dat de betrokkene vrijwillig vertrokken is op datum van 13.02.2014 met als bestemming Paramaribo. Betrokkene verblijft vervolgens niet meer op het Belgisch grondgebied. (..)* »

De Raad merkt op dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037). Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

2.2. De aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie die verzoekende partij had ingediend had als doel verblijf op het Belgische grondgebied te bekomen ten einde haar relatie met haar partner in België te kunnen uitoefenen. Nu evenwel blijkt dat verzoekende partij vrijwillig teruggekeerd is naar haar land van herkomst stelt zich de vraag naar het actueel belang van de verzoekende partij. Gevraagd hiernaar ter terechtzitting verwijst de advocaat van de verzoekende partij evenwel slechts naar het verzoekschrift zonder meer doch maakt niet duidelijk, gelet op de vrijwillige terugkeer van de verzoekende partij naar het land van herkomst, of de verzoekende partij nog wel enig belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

2.3. Het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan belang.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend veertien door:

mevr. S. DE MUYLDER,
mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

De griffier,

C. VAN DEN WYNGAERT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

S. DE MUYLDER